

ærede Medlem havde Ret, men det er ærlig talt meget vanskeligt at tro, jeg tror ikke, at det, naar man bygger Jorter her til Lands, vil vise sig, at man saa er færdig med disse Foranstaltninger med det Samme. Det ærede Medlem kan være overbevist derom, og jeg tror, at Erfaringen vidner derom, at disse Jorter og Fæstninger ville vedblive at kræve nye Bevillinger, som Krigsministeren altid vil vide at begrunde paa samme Maade, som han har begrundet Begjæringen om de Beløb, han har bevilget sig selv i Marenæs Løb. Derimod tror jeg, at der til den Tid her i Landet vil være fremboget stærke Krav til de økonomiske Reforme, men saa er det for sent, thi saa er Kassen tom. Hvis man vil gaa ind paa Folkethingets Politik, vil man derimod ikke komme til at staa saaledes, saa vil man arbejde videre i de Aar, som komme, med en Statskasse, der indeholder meget betydelige Beløb, thi Folkethingets Politik har været at vise en fornuftig Sparommelighed i de tidligere Aar, saa at Udgifter og Indtægter nogenlunde balancerede. Hvis man til den Tid vil spørge, hvor Pengene ere blevne af, saa tror jeg at kunne sige, at det er de Herrers Skld, at de ere borte, medens Folkethinget, skjøndt jeg ikke tror, at det kan have stor Fornøjelse deraf, kan vasse sine Hænder. Det er imidlertid godt at vide det strax, at det er de Herrer, der have givet deres Samtykke til, at Regjeringen efterhaanden har tømt Statskassen til militære Foranstaltninger.

Finantsministeren (Estrup): Jeg forstod det ærede Medlem, der nu havde Ordet, da han forleden under den første Dags Forhandling rettede et Spørgsmaal til mig, saaledes, at han ønskede Oplysninger om, hvorpaa jeg havde grundet, at Renten af Kassebeholdningen i det kommende Finantsaar af mig kun var ansat til 1,100,000 Kr., og ved at efterlæse hans Foredrag, saaledes som det staar i Tidenden, ser jeg ikke rettere end, at det ærede Medlem virkelig rettede det Spørgsmaal til mig. At jeg ikke samtidig har besvaret alt det, som det ærede Medlem ved Siden deraf spurgte mig om, er en ganske anden Sag. Saaledes som det ærede Medlem i Dag formulerede sine Spørgsmaal til mig, gif de, om jeg ikke misforstod det ærede Medlem, for det første ud paa, hvorledes det kunde hænge sammen, at jeg for det kommende Finantsaar kun beregnede Renten af Kassebeholdningen til 1,100,000 Kr., medens den for indværende Finantsaar var beregnet til 1,750,000 Kr. og for det foregaaende Finantsaar til

1,800,000 Kr. Som det ærede Medlem bemærkede, der maa sandshuligvis være en Feil enten i de tidligere Overslag eller i Overslaget for det kommende Aar. Da jeg forrige Gang svarede det ærede Medlem, beklæftigede jeg mig kun med Rigtigheden af Overslaget for det kommende Aar, men jeg omtalte ikke Overslagene for de foregaaende Aar. At disse efter gammel Praxis have været ansatte uden nogen særlig Beregning over, hvad der i Virkeligheden i det kommende Finantsaar kunde paaregnes, skal jeg indrømme det ærede Medlem. Men det er Noget, som det ærede Thing har vidst gennem Decennier, at man stadig har opført Renten af Kassebeholdningen med det Beløb, den har givet i det sidste Aar, og ikke Andet; man har ikke indladt sig paa at tale om, hvorvidt den var stigende eller synkende, hvorvidt Renten vilde blive noget større eller mindre; man har glat væk ansat den til det Beløb, den har givet det foregaaende Aar. Denne Ansættelsesmaade erkjender jeg er ikke rigtig, naar der sker store Forandringer i Kassebeholdningens Størrelse, og det er derfor, jeg i Aar har forandret Metboden og indført paa Finantslovsforslaget for næste Aar det Beløb, som jeg i Virkeligheden antager, der vil indkomme uden Hensyn til, hvad der indkom i det foregaaende Aar. Jeg tror, at det ærede Medlem kun kan billige det, og naar jeg anerkjender, at den Maade, hvorpaa man tidligere i en lang Række af Aar, har anslaaet Kassebeholdningen, har været mindre rigtig, deler det ærede Thing for saa vidt Ansvaret med mig, som det har været fuldt vidende om, at det var Ansættelsen. Det ærede Medlem ankede særlig over, at man ikke ved Overslaget over Renten af Kassebeholdningen for indværende Finantsaar havde sørget for at faae dette Overslag nedsat under Finantslovbehandlingen, efterhaanden som Behandlingen skred frem, og som i det Hele taget Lovgivningsarbejdet skred frem her i Salen. Dertil skal jeg kun svare det, at det har aldrig nogenstunde været Brug — aldrig! Man har ganske rolig ladet den Post blive staaende og været glad, naar den gav større Udbytte regnskabsmæssig end kalkuleret, og maattet finde sig i, naar den gav mindre. Det vil desuden være meget vanskeligt at faae denne Renteindtægt opført paa § 28 i Finantsloven i Lighed med Udgiften; det vilde være en meget vanskelig Sag, den maatte egentlig følge med, hver Gang der blev vedtaget af Rigsdagen en Lov af virkelig større finantsiel Betydning; saa maatte selvfølgelig ogsaa Renten af Kassebeholdningen følge med; den maatte forhøies eller formindstes, eftersom vedkom-